

τὸν μικρὸν κάμπον τοῦ χωρίου Σμάρι, διέτριψεν πιθανώτατα ὁ Βρυέννιος καὶ τὴν περὶ ταῦτα περιοχὴν ἀντιπαραβάλλει — μὲ πολλὴν ὅμολογουμένως ἀγνωμοσύνην—πρὸς τὸν τόπον τῆς ἐν Κων/λει διαμονῆς του.

Τὴν ὑπαρξίν Μονῆς εἰς τὸν χῶρον τῶν Βουκολιῶν δὲν ἀναφέρει γραπτὴ παράδοσις, ἀλλὰ τοῦτο βεβαίως δὲν ἀρκεῖ νὰ τὴν διαψεύσῃ, ἐφ' ὃσον ὑπάρχουν τὰ παρὰ τὸν Προφήτην Ὁλίαν ἀδιάψευστα ἵχνη τῶν παλαιῶν κελλίων. Ἀλλωστε νοτίως τῆς κορυφῆς τῶν Βουκολιῶν εἰς ἀπότομον κατωφέρειαν καὶ εἰς ἀπόστασιν χιλιομέτρου ἀπ' αὐτῆς ὑπάρχει σήμερον ἡ Μονὴ Καλέργη⁹⁾, κτισθεῖσα πρὸ μᾶς περίπου ἑκατονταετίας, ἡ ὅποια πιστοποιεῖ τὸ κατάλληλον τῆς περιοχῆς διὰ τὴν ἴδρυσιν Μονῆς, ἀν δχι καὶ τὴν ἐπιβίωσιν, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἴδρυσεώς της, παραδόσεως περὶ προϋπάρχεως Μονῆς εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν.

Ἐὰν τὰ ἀνωτέρω ἔκτεθέντα στηρίζουν ἐπαρκῶς, ὅπως νομίζω, τὴν γνώμην ὅτι οἱ Βουκολιὲς τῆς περιοχῆς Σμάρι εἶναι ἡ περιοχή, τὴν ὅποιαν περιγράφει ὁ Βρυέννιος εἰς τὴν πρὸς τὸν Δὲ Σπίγαν ἐπιστολήν του, τότε τὰ ἡρειπωμένα ἔκεινα κελλία τοῦ Προφήτη Ὁλία ἀποκτοῦν μνημειακὴν ἀξίαν, διότι ἐπὶ τόσα ἔτη ἥσαν τὸ — ἔστω καὶ δχι προσφιλὲς — ἐνδιαίτημα ἐνὸς ἀπὸ τοὺς πλέον ἐνδιαφέροντας λογίους τῆς τελευταίας βυζαντινῆς περιόδου, ὁ ὅποιος καὶ διὰ τὸ γένος σθεναρῶς ἐπάλαισε καὶ μετὰ τῆς Κρήτης στενῶς συνεδέθη.

Μ. Γ. ΠΑΡΛΑΜΑΣ

Συμπλήρωσις εἰς τὸ Ἡμερολόγιον Κ. Κοζύρη.—
Ἐκ τῆς σελίδος τοῦ κώδικος (Τ.Α.Η. 253) 186 παρελείφθη ἐκ παραδομῆς ἡ φράσις: «1841, Ἰανουαρίου 7· Ἐκοιμήθη ὁ Χ(ατζή) Νικολῆς, τοῦ [Ν]τελῆ-Βασίλη ὁ πατέρας». Ἡ φράσις αὗτη νὰ ἐνταχθῇ μεταξὺ τῶν στίχων 32 καὶ 33 τῆς σελίδος 600 τοῦ II τεύχους τοῦ Α' τόμου τῶν «Κρητικῶν Χρονικῶν». Ο ἀναφερόμενος ἐν αὐτῇ Χατζή Νικολῆς εἶναι πρόγονος τοῦ γνωστοῦ ἐξ Ἡρακλείου διηγηματογράφου κ. Γιάννη Δεληβασίλη.

Μ. Γ. Π.

SUR QUELQUES GROUPES INCOMPLETS DE HAGHIA TRIADA

J' indique ici quelques groupes incomplets ou peu clairement lisibles des tablettes de Hagia Triada dans lesquels je crois qu'on peut reconnaître des groupes déjà connus dans d'autres textes linéaires minoens de la même localité; la numérotation des inscriptions est celle de l'édition de G. Pugliese Carratelli, Le iscrizioni preelleniche di H. Triada, Rome 1945, et

⁹⁾ Βλ. N. I. Παπαδάκη, ἐνθ' ἀν., σ. 93.